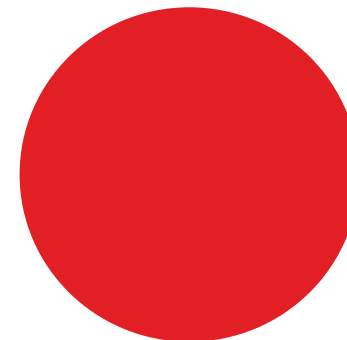
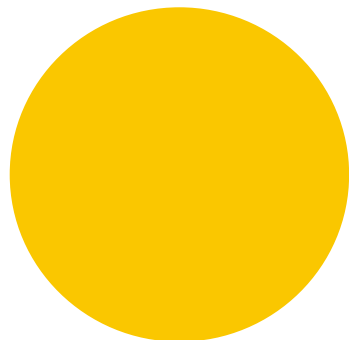

חג הפסח

הַתְּבוּנָה בַּתְּמוּנֹת שְׂצֵלְמוֹ בְּאַתְיוּפְיָה.
מָה אֶפְשָׁר לְלַמֵּד מֵהֵן עַל אֶתְיוּפְיָה?

מְתֵי הַגִּיעוּ
?הֵיְהוּדִים לְאַתְיוּפְיָה

באיזו שפה מדברים
היהודים באתיופיה?

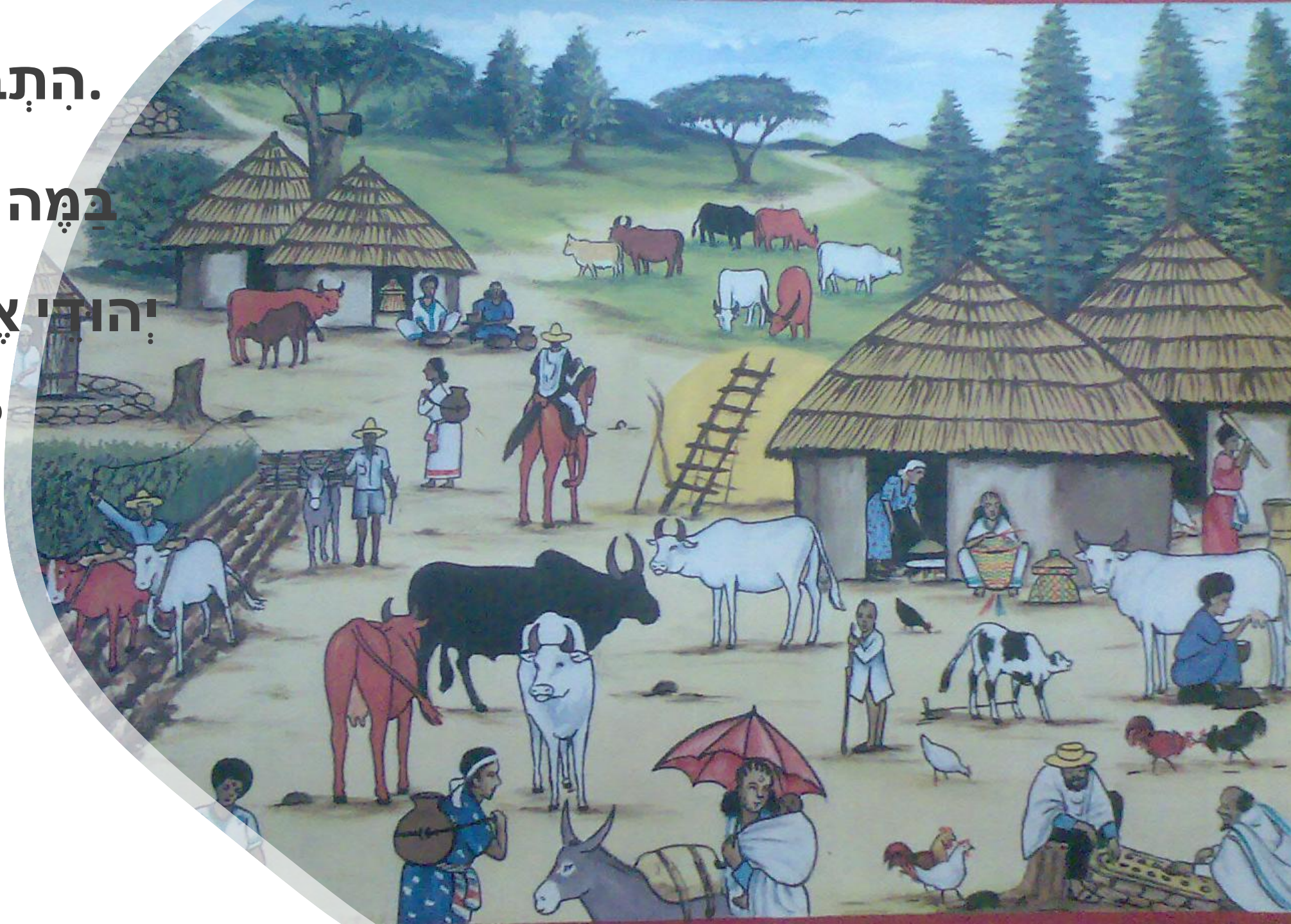

הַתְּבוּנָנוּ בְּאִיּוֹר.

בַּמָּה עֶסְקוּ/עָבְדוּ.

יְהוָה אֶתִּיּוֹפְיָה עַל פִּי

?הָאִיּוֹר.

בְּנֵי הַעֵדָה הָאֶתְיוּפִית חוֹגְגִים חַג

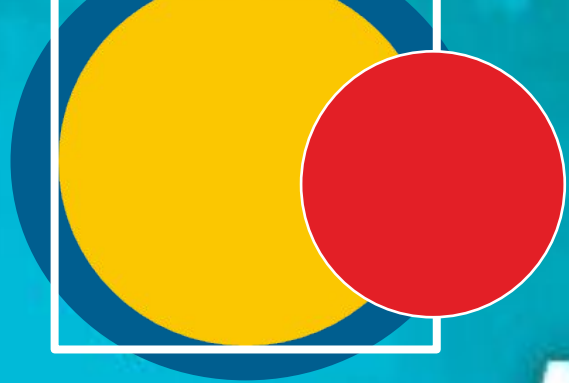
מִיַּחַד בְּנֵשֵׁם חַג הַסִּיגָד.

בִּשְׂפָה הָעֵבְרִית יֵשׁ מְלָה דּוּמָה.

תּוֹכְלוּ לְנַחֵשׁ אִיזוֹ מְלָה?

ביתרונות של אסגד

אסגד לך ביתרון שלי ביתתך לקדש

חג הסיגד

חג הסיגד הוא החג של יהודים ממוצא אתיופיה. יהודי אתיופיה נקראים גם ביתא ישראל (בית ישראל). פרוש המלה סיגד היא סגידה, השתחוות. החג חל בתאריך כ"ט בחשוון, 50 ימים לאחר יום כפור.

לפני שעלו יהודי אתיופיה לישראל הם נהגו לחגג את החג בצורה מיחדת: יהודים **נהגו להאסף על הר גבוה**. הם עלו על ההר כדי לחדש את הברית עם אלהים, כפי שמשה עלה להר סיני לקבל את לוחות הברית - הברית עם אלהים. לחג הסיגד יש שם נוסף, מחללה, שפרושו מחילה - בקשה מאלהים שימחל להם על חטאיהם.

כדי לחגג יחד היו יהודים נאספים מכפרים שונים ומגיעים למקומות בהם גרו יהודים רבים כמו אמבובר במחוז גנדר, בית מהריה במחוז תגרה, מדררו ועוד

החג התחיל **בצום, בעליה על הר ובתפלה**. את התפלות נהלו כהני דת (כמו רבנים) שנקראים קיסים.

התפלה נערכה בשפה עתיקה הנקראת שפת הגעז. לספר התפלה הדומה לספר התורה קוראים בשם **"אורית"**. בסיום התפלה נהגו **לתקע בשופר** כמו בסיום תפלות יום הכפורים, ולאחר מכן ירדו המתפללים מההר, שברו את הצום **בארוחה מפסקת וחגו** עד אור הבקר.

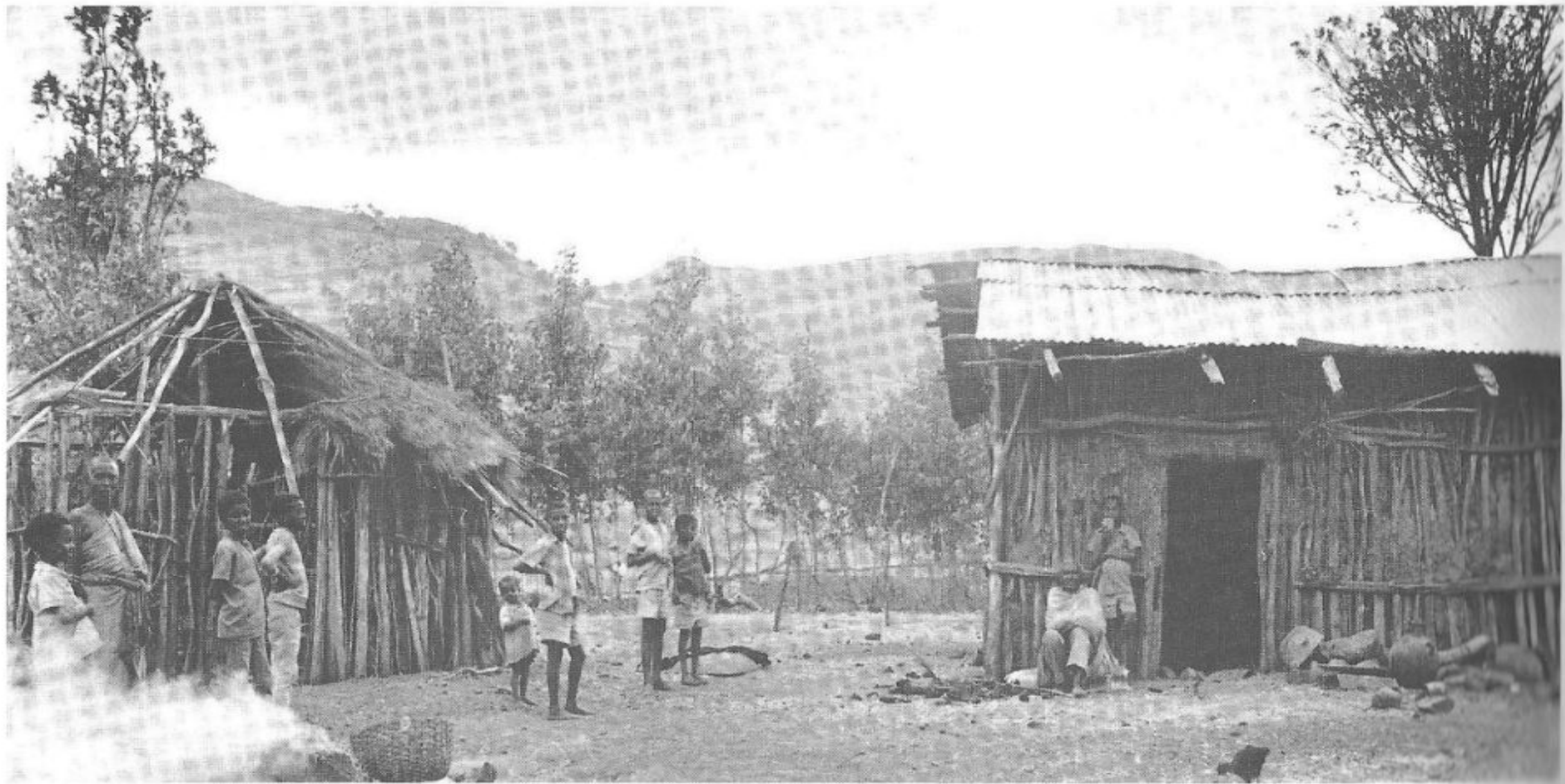

אֶלְבוּם תְּמוּנוֹת

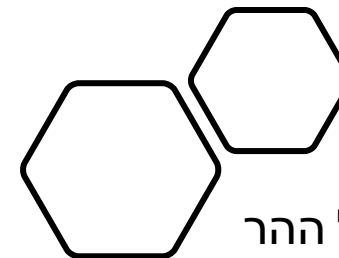
מִחַג הַסִּיגָד

בְּאַתִּיוּפִיָּה

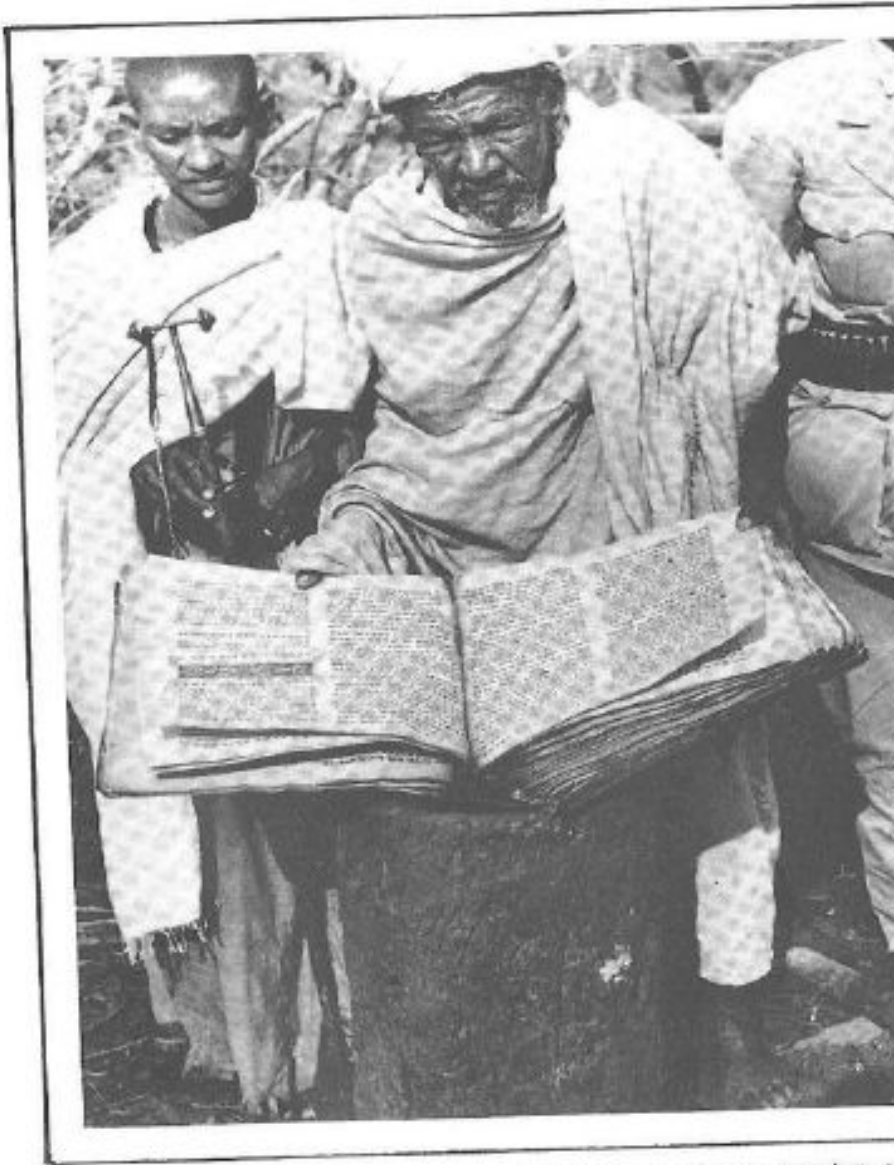

מראה כפר וולאקה שבו חיו יהודי אתיופיה
(צילום: דורון בכר)

נשים עולות על ההר
עם תחילת החג
ונושאות אבנים על
ראשיהן כסמל לקבלת
עול שמיים.
את האבנים הניחו על
ההר באיזור שטוהר
וקודש, סביב הקייסים,
שם קראו בספר
האורית.

ג' באורית באיזאבה, אתיופיה
(שה ברנדא)

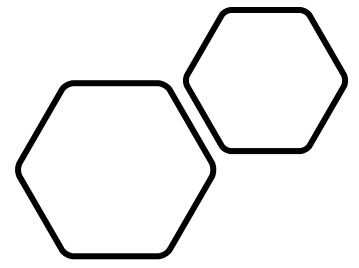

הורדת הכיסוי מן האורית, 1986 (צילום: ג'י לוגר)

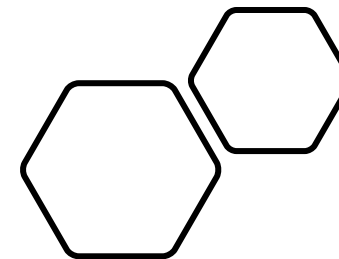

ילד נושא את האורית על ראשו, 1986
(צילום: ג'י לוגר)

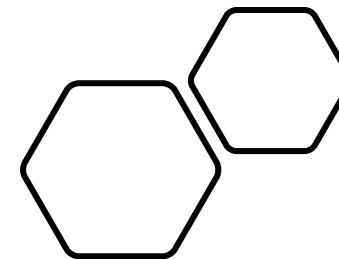
ילד נושא את האורית על ראשו; הורדת הכיסוי מן האורית; קריאה באורית

ספר האורית
הכתוב בשפת הגעז

תפילת הנשים על ההר,
בעיצומו של החג

השהייה על ההר,
בדומה למעמד הר
סיני, מלווה בצום
ובתפילה המונהגת על
ידי כהני העדה

סיום החג, ירידה
מההר לקראת
סעודה מפסקת.

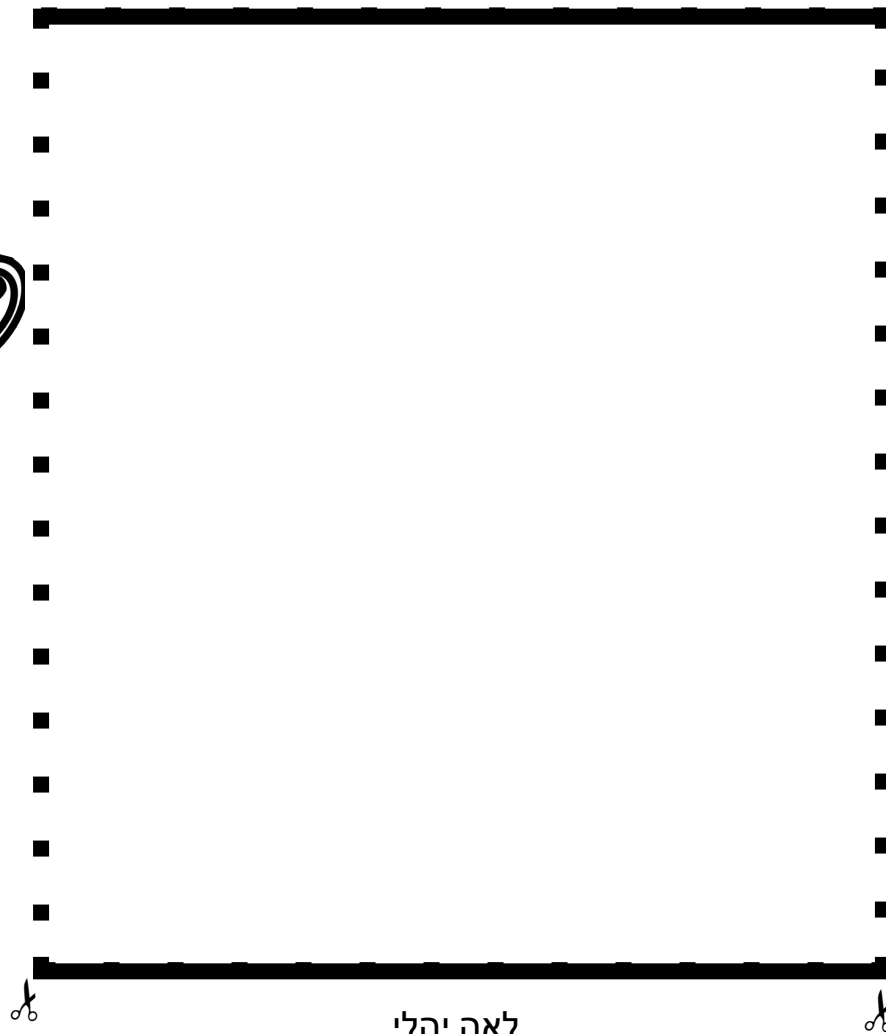
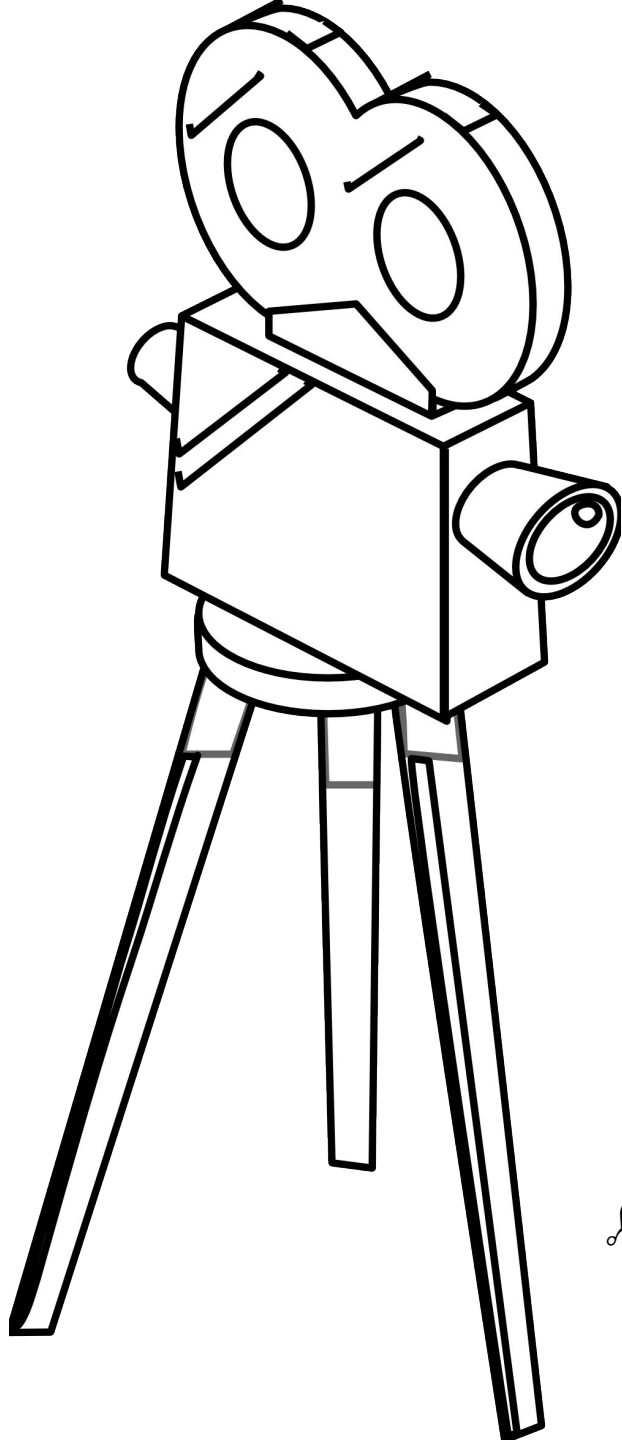

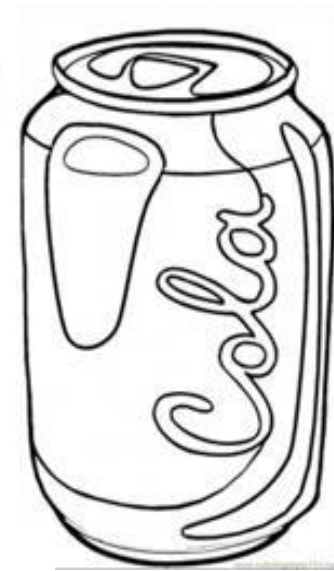
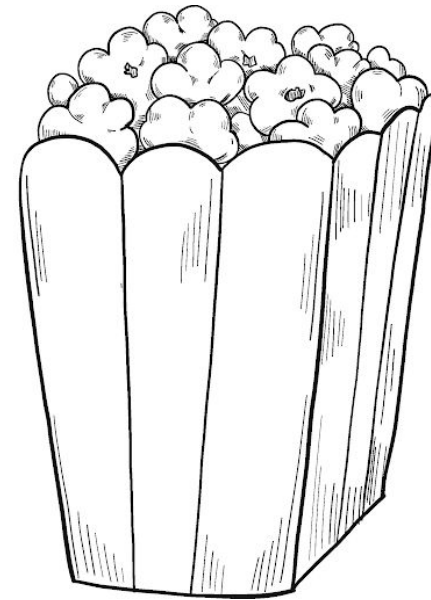
נסת באמבור, משטר במגן דוד
ת משפחת יונת ובית התמוצות

התכנסות סביב בית הכנסת באמבור, 1986
(צילום: ניל לוקר)

לאה יהלי
משולם

צִירוּ שְׁלוֹשׁ תְּמוּנוֹת הַמְתָּאוֹת אֶת מְנַהֲגֵי חַג הַסִּיגָד.

לְאַחַר מִכֵּן גְזְרוּ בְּעֵדִינּוֹת אֶת הַקְּוִיִּים הַמְּקוּקוּיִים בְּחִלּוֹנֵי הַקּוֹלְנוֹעַ וְהַעֲבִירוּ בְּתוֹכָהּ אֶת הַסֶּרֶט שֶׁצִּירְתֶּם

